

**POSELSTVÍ PAPEŽE JANA PAVLA II.
K XXXI. SVĚTOVÉMU DNI
SDĚLOVACÍCH PROSTŘEDKŮ
11. KVĚTNA 1997**

„Hlásat Ježíše, Cestu, Pravdu a Život“

Milé sestry a milí bratři!

V době, kdy se toto století a tisíciletí chýlí ke konci, prožíváme dosud nebyvalou expanzi sdělovacích prostředků v podobě stále nových produktů a služeb. Pozorujeme, že život stále většího množství lidí je zasažen šířením nových technologií v oblasti informatiky a komunikace. Stále však existuje i početná skupina lidí, kteří nemají přístup ani ke starým, ani k novým médiím.

Ti, kdo těží z tohoto vývoje, zaznamenávají neustálý nárůst možností výběru mezi informačními zdroji. Čím je však větší možnost výběru, tím obtížnější je zodpovědná volba. Faktem zůstává, že je stále těžší ochránit naše oči a uši před obrazy a zvuky, které nás prostřednictvím médií neočekávaně a nezvaně zasahují. Pro rodiče je zvláště obtížné uchránit děti před škodlivým působením a zajistit, aby byly vychovávány k mezilidským vztahům a poučeny o světě tak, jak to odpovídá jejich věku, jejich schopnosti vnímání a jejich vyvíjejícímu se smyslu pro právo a bezpráví. Pro veřejné mínění bylo tvrdým šokem, když se zjistilo jak snadno se mohou vyspělé technologie v oblasti komunikací zneužít lidmi se zlými úmysly. A nejsme přitom svědky toho, že ti, kteří chtějí tytéž šance využít k dobrému účelu, jednájí poněkud těžkopádně?

Doufáme, že propast mezi uživateli nových informačních médií a technologií a těmi, kdo k nim zatím nemají přístup, nebude dalším trvalým zdrojem nespravedlnosti a diskriminace. V některých částech světa se zvedají hlasy proti ovládnutí médií takzvanou západní kulturou. Mediální produkty jsou do jisté míry chápány jako ztělesnění hodnot, jichž si vysoce cení Západ a které implicitně představují údajně křesťanské hodnoty. Podstatou věci však zůstává, že nejvyšší hodnotou, kterou ve skutečnosti ztělesňují, je komerční zisk.

K tomu přistupuje skutečnost, že v médiích očividně klesá podíl programů, které se zabývají náboženskými a duchovními problémy, programů, které člověka morálně pozvedají a pomáhají mu vést lepší život. Není snadné zůstat optimistou ohledně pozitivního vlivu sdělovacích prostředků, když se zdá, že média buď ignorují životně důležitou roli náboženství v životě člověka, nebo se náboženská víra v médiích prezentuje trvale negativně a nesympaticky. Zdá se jakoby některé pořady sdělovacích prostředků - zvláště v zábavných programech - chtěli věřící zobrazit v co nejhorším světle.

Zbývá v běžných sdělovacích prostředcích ještě místo na Krista? Můžeme pro něho požadovat místo v nových médiích?

Rok 1997, jako první část tříletého přípravného období na velké jubileum roku 2000, má být věnován úvahám o Kristu, který je Božím Slovem a stal se mocí Ducha svatého člověkem (srov. *Tertio millennio adveniente*, 40). Tomu odpovídá téma světového dne sdělovacích prostředků: „Hlásat Ježíše Krista, cestu, pravdu a život.“ (srov. Jan 14,6)

Toto téma je pro církve příležitostí zamyslet se nad tím, jaký specifický příspěvek mohou sdělovací prostředky nabídnout při hlásání radostné zvěsti o spáse v Ježíši Kristu a jak mohou v tomto směru působit. Pro lidi, kteří jsou do oblasti komunikace profesionálně zapojeni, je toto téma zároveň příležitostí, aby se zamysleli nad tím, jak mohou náboženskými, a zvláště křesťanskými tématy a hodnotami obohatit mediální produkty a život těch, jimž sdělovací prostředky slouží.

Moderní média se neobracejí jen všeobecně ke společnosti, nýbrž především k rodinám, k mladým lidem a také k větším i menším dětem. Jakou „cestu“ média ukazují? Jakou „pravdu“ navrhují? Jaký „život“ nabízejí? To se netýká jen křesťanů, nýbrž všech lidí dobré vůle.

Kristova „cesta“ je cesta ctnostného, plodného a pokojného života jako dětí Božích a bratří a sester v jediné rodině lidstva; Kristova „pravda“ je věčná pravda Boha, který se nám sám zjevil nejen ve

stvořeném světě, nýbrž také skrze Písmo svaté a zvláště ve svém synu Ježíši Kristu a skrze něho, skrze Slovo, které se stalo tělem; Kristův „život“ je životem milosti, onoho nezaslouženého Božího daru, který je tvořivou účastí na jeho vlastním životě a který nám umožňuje žít věčně v jeho lásce. Jsou-li o tom křesťané upřímně přesvědčeni, jejich život se promění. Tato proměna vede nejen k věrohodnému a neodolatelnému osobnímu svědectví, nýbrž také k naléhavému a působivému hlásání živé víry - a to i prostřednictvím médií - víry, která paradoxním způsobem roste právě tím, že se předává ostatním.

Je potěšující, že všichni, kteří se nazývají křesťany, sdílejí toto stejné přesvědčení. Přestože dosavadní aktivity jednotlivých církví a církevních společenství v oblasti komunikace si zasluhují úctu, bylo by ekumenickým úspěchem, kdyby při přípravě oslav nastávajícího velkého jubilejního roku křesťané těsněji spolupracovali v oblasti médií (srov. *Tertio millenio adveniente*, 41). Vše by mělo sledovat prvořadý cíl jubilejního roku, totiž upevnění víry a svědectví křesťanů (srov. *tamtéž*, 42).

Příprava na jubilejní rok Kristova narození - rok 2000 - se stala svým způsobem hermeneutickým klíčem k tomu, co chce sdělit Duch svatý církvi a církvím v naší době (srov. *tamtéž*, 23). Sdělovacím prostředkům přísluší významná úloha při zvěstování a vysvětlování této události, která přináší milost křesťanskému společenství i celému světu.

Tentýž Kristus, který je „cestou, pravdou a životem“, je také „světlem světa“, světlem, které ozařuje naši cestu, světlem, které nám umožňuje vnímat pravdu, světlem Syna, který nám zde i na věčnosti daruje nadpřirozený život. Dva tisíce let, jež uplynuly od Kristova narození, představují vzhledem k prvořadě roli, kterou křesťanství během těchto dvou tisíc let sehrálo, mimořádné jubileum pro celé lidstvo (srov. *tamtéž*, 15). Je tedy jisté na místě, aby média vzdala tomuto přínosu patřičný hold.

Snad jedním z nejvzácnějších darů, které bychom mohli nabídnout Ježíši Kristu k jeho dvoutisícím narozeninám by bylo, kdyby se radostná zvěst přinejmenším dostala ke každému člověku na světě - především prostřednictvím živého svědectví křesťanského příkladu, ale také prostřednictvím médií: „Hlásat Ježíše Krista, cestu, pravdu a život.“ Necht' je právě toto cílem a povinností všech, kteří se hlásí k jedinečnosti Ježíše Krista, prameni života a pravdy (srov. Jan 5,26; 10,10.28) a kteří mají to privilegium a zároveň odpovědnost, že pracují v rozlehlém a vlivném světě sdělovacích prostředků.

Z Vatikánu 24. ledna 1997

Joannes Paulus II